

vel ikke således, at ministeren frygter, at kommunerne – eller amterne rettelig – vil til at nedlægge herberger, hvis der ikke er 75 pct.s tilskud fra staten?

Peter Duetoft (CD):

Fru Tove Fergo er meget optaget af de sindslidendes forhold og af spørgsmålet om, hvordan man kommer til de bedste tilbud for disse mennesker, og dér mener fru Tove Fergo så, at den finansieringsløsning, som socialministeren har her, ikke er god.

Jeg synes, at fru Tove Fergo rammer fuldstændig ved siden af, for det er overhovedet ikke finansieringsdiskussionen, der er interessant.

Nej, den diskussion, der er interessant, er kassetænkningen mellem hospitalssystemet og kommunerne, for kassesystemet er jo dér, hvor de sociale tilbud til de sindslidende ikke findes i kommunerne, fordi det er lettere og billigere for kommunerne at lade være med at lave den sociale opfølgning, vel vidende at de mennesker, der lige er blevet udskrevet fra de lukkede afdelinger, tre uger efter kommer tilbage til de lukkede afdelinger, som betales af amtet.

Hvorfor tror fru Tove Fergo ellers, at en af de rigeste kommuner i landet, Gentofte, eksempelvis kan tilbyde husvildebaracker på Nybrovej til mennesker, der er kommet direkte ud fra den lukkede afdeling? Er det mon ikke kassetænkning? Der er ingen, der skal komme til mig og sige, at Gentofte ikke havde råd til at give de sociale tilbud, men det er bare bedre at smide det over i kassen hos amtet.

Derfor er det min opfattelse, at den reelle finansieringsdiskussion, vi skal have, drejer sig om, at vi skal tvinge kommunerne til at betale deres andel af de hospitalspladser, de optager, fordi de ikke har de sociale tilbud til de sindslidende. Se, det ville tvinge kommunerne til at komme med nogle udspil, der gjorde, at de sindslidende kunne få det bedre.

Men den diskussion, som ligger i det her forslag, vil ikke ændre noget som helst, og derfor synes jeg egentlig, det er synd, at hele princippet kommer til debat under dette forslag i stedet for, at fru Tove Fergo gik med på at lave en aftale om en omfinansiering mellem hospitalssystemet og kommunerne i forbindelse med de sindslidende.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Til hr. Peter Duetoft: Det ene udelukker jo ikke det andet. Vi ved helt konkret, at to tredjedele af de mennesker, som er indskrevet på forsorg og herberg, har fået stillet en psykiatrisk diagnose. Så hvorfor vente på det andet, når vi allerede nu kunne tage fat på at få afskaffet den kassetænkning, hr. Peter Duetoft selv kommer ind på?

Det eneste rigtige ville være at tage fat også på dette område og sige: Vi vil udrydde kassetænkning, vi vil gøre kommunerne og amterne ansvarlige for deres borgere, og vi vil også give dem økonomisk mulighed for det og et økonomisk incitament. Så jeg forstår overhovedet ikke CD's holdning til dette spørgsmål.

Peter Duetoft (CD):

Forsorgshjemmene er jo interessante, fordi den sociale opfølgning i kommunerne ikke findes. Og hvorfor findes den så ikke? Fordi kommunerne spekulerer i, at man kan overlade det til amterne i stedet for. Tag dog fat dér, hvor problemet starter, i stedet for at tage fat i det her under et sidespørgsmål.

Men jeg vil gerne spørge fru Tove Fergo: Er fru Tove Fergo indstillet på at arbejde med på en finansieringsreform, der gør, at kommuner og amter deler hospitalsudgifterne til de sindslidende, når de er hospitalsindlagt, lige så vel som man selvfølgelig må dele udgifterne, når de er i kommunerne?

Det er altså i virkeligheden samme ordning som den, der er gennemført for ældre, der presede ældre ud af hospitalernes langtidsmedicinske afdelinger og hjem i kommunerne til nogle ordentlige tilbud.

Er fru Tove Fergo indstillet på det, eller er fru Tove Fergo så glad for amterne, at man overhovedet ikke dér må røre noget som helst, selv om det kunne gøre noget for en svag gruppe i det danske samfund?

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Mig bekendt er der lige fremsat et forslag af sundhedsministeren vedrørende betaling for psykiatriske patienter – nøjagtig den samme model som inden for de somatiske sygehuse for nogle år siden. Og det er vi da meget villige til at se på.

Det er urimeligt, at mennesker, der opholder sig på en psykiatrisk afdeling og er færdigbehandlet, ikke kan komme hjem til de rigtige